

der ejer Jorden, og Jorden er givet i offentlig Fæste, er Spekulationen taget væk. Men heri tager man fejl. Spekulationen kan de ikke tage væk, men de kan lade Staten tage Tabet ved nedadgaaende Konjunkturer og Fordelen, hvis Konjunkturerne gaar op, men Spekulationen kan de aldrig tage væk. Uden at jeg nu her skal indlade mig i en almindelig Diskussion med Socialdemokratiet om, hvilke Principper der i saa Henseende er de rette, vil jeg dog gerne her — jeg tror, jeg har gjort det før — sige ganske kort igen, at de, der tror, at man kan tage Privatejendomsretten til Jorden bort og alligevel kan opretholde det danske Landbrug, saaledes som det er, de forstaar ikke, hvad der foregaar i det danske Landbrug.

Det ærede Medlem Hr. Olufson og ogsaa det ærede Medlem Hr. Bording udtalte sig meget misbilligende overfor den Mulighed, at der blev anbragt saa store Kreditforeningsmidler i dansk Jord. Det ærede Medlem Hr. Olufson nævnte, at Husmandskreditforeningen i Jylland i de to sidste Aar har anvendt ikke mindre end 71 Mill. Kr., som altsaa er laant ud i Husmandsbrug i Jylland. Ja, det er jo en stor Laanevirksomhed, en Virksomhed, der langt overgaar den Virksomhed, som disse Love omfatter. Jeg kan oplyse, at samtlige Kreditforeninger i Aaret 1921—22 har udlaant 257 Mill. Kr. i den danske Jord, og det er jo ganske sikkert, at hvis det ærede Medlem Hr. Olufson har Ret i, at de 12 Mill. Kr., der her bevilges, kan fordyre Jorden, kan bidrage til at sætte Jordprisen op, saa maa det være en ganske ødelæggende Virksomhed, der udøves af vore Kreditforeninger, naar de i et Aar har anvendt 257 Mill. Kr. til Udlaan i den danske Jord. Jeg vil gerne sige med Hensyn til, hvad denne Lov kan indvirke paa Jordprisens Stigning, at efter Oplysninger, som jeg fornylig har indhentet, udgjorde Udstykningen af Jord efter den gamle Lov kun 1,6 pCt. af alt det Hartkorn, der blev omsat i 1921; og i 1922, da der blev oprettet dobbelt saa mange Brug, udgjorde den ca. 3 pCt. af hele Omsætningen. Det forekommer mig mærkeligt, at man kan hævde den Opfattelse, at denne 1,6 pCt. eller disse 3 pCt. er dem, der bestemmer Prisen, da det jo i Virkeligheden er en saadan Bagatel i Forhold til hele Omsætningen, at det selvsagt ingen Indflydelse kan øve paa Prisansættelsen. Men naar man har den Opfattelse, at den, der overhovedet giver Laan til Køb af Jord, er med til at fordyre Jorden, maa jeg sige, at ud fra den Opfattelse maa vi hurtigst

muligt standse en saa skadelig Virksomhed som den, Kreditforeningerne udfolder. Mig forekommer det, at det er et overordentligt glædeligt Tegn og et godt Vidnesbyrd om den Tillid, Landmændene selv har, og den Tillid, andre har til Landbruget, at der i eet Aar her i Landet kan anbringes saa mange Penge i Laan i Landbrugsvirksomhed, som sket er. Jeg tør forsikre det ærede Medlem Hr. Olufson, at den Dag, han har gennemført sine Teorier, vil det ikke være ham muligt her i Landet eller noget andet Land i Verden at rejse saadanne Laan til Landbrugsvirksomhed. Det er jo netop det ejendommelige ved dansk Landbrug i Sammenligning med andre Landes, at det er det mest kapital-intensive, der findes. Der er ikke noget andet Land i Verden, hvor der sættes saa meget ind i Bygninger, i Jordens Kultur, som denne bygges op Aar efter Aar, Slægtled efter Slægtled, eller i Besætningerne baade med Hensyn til deres Størrelse og deres Kvalitet. Det er enorme Værdier, vi har anbragt deri. De Herrer vil indføre offentligt Fæste, men hvad enten det er privat eller offentligt Fæste, vi har, vil Forholdet med Hensyn til Kapitalindsuddet i Landbruget være ganske det samme. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem Hr. Olufson, at jeg, som altid bestræber mig for at tro det bedst mulige om ham, føler mig ganske overbevist om, at naar han kan tale, som han har talt her, er det, fordi han ikke kender de Ting, han taler om. Den Dag man indfører offentligt Fæste, bliver hele Landet at sammenligne med en Fæstegaard. De Forhold, der bliver herskende ved den Fæstegaard, bliver, som vi kender dem fra det private Fæste. Der bliver de samme Bygninger, det samme Kreaturhold, den samme Kultur af Jorden, som der fandtes den Gang, men saa vil vi ikke kunne tale om den Ulykke, der er i, at Kreditforeningerne har laant Penge til det danske Landbrug. Jeg ser altsaa ganske stik modsat paa dette, og De kan, ærede Medlemmer, være sikre paa, at der er mange Lande, ikke mindst England, men ogsaa Lande paa Fastlandet, hvor man vilde sætte Pris paa at have et Landbrug, der havde den Kredit, som vort har. Naturligvis, hvis Socialdemokraternes øvrige Programpunkter samtidig gennemføres, og vi faar den deri tilsigtede Konfiskation af de store Formuer, som køber Kreditforeningsobligationer, vil Kreditten af den Grund forsvinde. Men jeg har den Opfattelse, at Pengene er bedre anbragt i disse produktive Foretagender, her er Tale om, end naar de